

San. Uuno Kailas
Sov. Esko Granroth

Petsamon Laulu

Säv. Samppa Luoma 1931

On maa lu-men, tuis-kun ja pak - kas - ten, maa kau-kai-nen, kau-nis ja ty - ly. — Ko-vin
vih - re - ä, an - ka - ra aal - to - vyö koto turs kan ja Rui - ja - an pal taan, — ke - sin
au - rin - ko ei me - ne kuu - naan pois, yöt val - voo se vuo - no - jen yl - lä. Syys
maa, ka - ru, kau - nis on Pet - samon maa, etu - var - ti - o Jää - me - ren ra - jun. — Si - tä

Bb7 Eb Ab Eb Bb7 Eb Bb7 Eb

kal - li - o - ryn - täin tun - tu - rit sen o - vat ää - ril - lä vir - to - jen
tal - vin — raip - pana ran - taan — lyö, sen — tun - tu - rin - kyl - ki - ä
kirk - ka - us kuinka sen ker - to - a vois! Kuin — uu - den — luo - mi - sen
voi - ma ja roh - keus kan - soit - taa, e - lo ih - mi - sen siel lä on

Bb7

9 vuo - lai - den kuin ki - vet - ty - nyt uk - ko - sen jy - ly — Si - ni
uur - ta ja syö ja us - vi - a tuo u - la pal - taan. Ke - säll'
aamu se ois, maat peit - tää se sä - tei - lyl - lään. Se
an - ka - raa kuin tuu - lis - sa tun - tu - ri - pa - jun.

Fm Bb7 Ab Bb7 Eb

Eb Bb7 Eb F7 Adim C7